

CANÇONETA DEL DÉU-NOS-DO

Déu nos do un acabament
com aquest de l'any que fina.
Doll de flama de l'estiu,
si t'has fet llum endolcida,
a la punta dels rostolls
veig encara tes guspíres.
Ara, el sol de la tardor
és de bona companyia:
va escurçant el seu camí
i sospira quan camina.
Portaré un raïm sencer
a la porta de l'amiga:
menjarem tot el raïm
sense moure'ns de la llinda,
ans que un mot no serà dit
o d'amor o de renyina.
I enc que vingui la frescor
que, en caient la tarda, es gira,
i tremoli l'alt fullam
de l'adéu que el sol envia,
el raïm farem durar
com si fos tota una vida.

Carner, Josep. "Cançoneta del Déu-nos-do"